ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004 *2009*

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ
2005/2044(INI)

12.4.2005

ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ

και πρόταση σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας (2005/2044(INI))

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Σταύρος Λαμπρινίδης

PR_INI_art114

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ 3

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ B6-0085/2005 9

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

σχετικά με την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας
(2005/2044(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη την πρόταση σύστασης προς το Συμβούλιο του Σταύρου Λαμπρινίδη εξ ονόματος της Ομάδας PSE σχετικά με την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας (B6-0085/2005),

– έχοντας υπόψη τη Συνταγματική Συνθήκη και συγκεκριμένα τα άρθρα III-284 για την πολιτική προστασία και I-43, το οποίο προβλέπει ότι «Η Ένωση και τα κράτη μέλη της ενεργούν από κοινού με πνεύμα αλληλεγγύης εάν ένα κράτος μέλος δεχθεί τρομοκρατική επίθεση ή πληγεί από φυσική ή ανθρωπογενή καταστροφή»,

– έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη για την αλληλεγγύη κατά της τρομοκρατίας, η οποία εγκρίθηκε από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων στις 25 Μαρτίου 2004,

– έχοντας υπόψη το «Πρόγραμμα της Χάγης»[1] το οποίο εγκρίθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2005, σύμφωνα με το οποίο «…η αποτελεσματική διαχείριση των διασυνοριακών κρίσεων εντός της ΕΕ απαιτεί όχι μόνο την ενίσχυση των ισχυουσών δράσεων για την πολιτική προστασία και τις υποδομές ζωτικής σημασίας αλλά επίσης την αποτελεσματική αντιμετώπιση της δημόσιας τάξης και των πτυχών ασφαλείας αυτών των κρίσεων… Ως εκ τούτου το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συνάψουν… μία ολοκληρωμένη συμφωνία διαχείρισης κρίσεων της ΕΕ… η οποία θα εφαρμοστεί το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 2006. Η εν λόγω συμφωνία θα πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα ζητήματα: την περαιτέρω εκτίμηση των ικανοτήτων των κρατών μελών, δημιουργία αποθεμάτων, κατάρτιση, κοινές ασκήσεις και επιχειρησιακά σχέδια για τη διαχείριση μη στρατιωτικών κρίσεων»,

– έχοντας υπόψη τις ανακοινώσεις της Επιτροπής:

(α) προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή Περιφερειών σχετικά με την ενίσχυση της ικανότητας πολιτικής προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (COM(2004)0200), η οποία εκτιμά τα έως τώρα επιτευχθέντα αποτελέσματα, τις αδυναμίες και τις πιθανές βελτιώσεις της ικανότητας πολιτικής προστασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως ως πρώτο μέσο παρέμβασης σε κρίσεις, σε εθελοντική βάση,

(β) προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την αποτροπή, ετοιμότητα και ανταπόκριση σε τρομοκρατικές επιθέσεις (COM(2004)0698), η οποία τονίζει την ανάγκη για μία ολοκληρωμένη κοινοτική προσέγγιση, η οποία θα έπρεπε, μεταξύ άλλων, να εστιάσει στην κατάλληλη επικοινωνία των αρχών με το κοινό σε περιπτώσεις κρίσεων, στον ρόλο της EUROPOL για τη δημιουργία ενός νομίμως

[1] Ενημερωμένο στις 17 Δεκεμβρίου 2004 για το συγκεκριμένο θέμα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας.

εξουσιοδοτημένου μηχανισμού προειδοποίησης και τη θέσπιση ενός ευρωπαϊκού προγράμματος προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας (EPCIP), στην έρευνα στον τομέα της ασφάλειας, και στη διάρθρωση των σχετικών μερών του ιδιωτικού τομέα,

(γ) προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την ετοιμότητα και τη διαχείριση συνεπειών στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας (COM(2004)0701), η οποία προτείνει την εγκαθίδρυση συστημάτων εκτάκτου ανάγκης, τα οποία θα διαχειρίζεται η Επιτροπή σε ένα ασφαλές και ταχύ σύστημα προειδοποίησης (ARGUS), το οποίο θα συνδέεται με ένα Κέντρο Διαχείρισης Κρίσεων που θα συγκεντρώνει αντιπροσώπους από όλες τις σχετικές υπηρεσίες της Επιτροπής και θα παρέχει μόνιμη επαφή μεταξύ των κρατών μελών και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων,

(δ) προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας (COM(2004)0702), η οποία προτείνει τη θέσπιση ενός προγράμματος EPCIP σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και τα σχετικά μέρη του ιδιωτικού τομέα και το οποίο θα προσδιορίζει τις ενδεχόμενες ελλείψεις και τα διορθωτικά μέτρα (νομικά ή άλλα) τα οποία θα λαμβάνονται,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 4ης Σεπτεμβρίου 2003 σχετικά με τις συνέπειες του θερινού καύσωνα[1], στο οποίο ζητούσε τη συγκρότηση μίας Ευρωπαϊκής Δύναμης Πολιτικής Προστασίας,

– έχοντας υπόψη τις σχετικές νομικές βάσεις στις Συνθήκες οι οποίες εξουσιοδοτούν την Κοινότητα και την Ένωση να καθορίσουν και να εφαρμόσουν πολιτικές για να στηρίξουν τη δράση των κρατών μελών για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των ευρωπαίων πολιτών,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 114 παράγραφος 3 και το άρθρο 94 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (A6-0000/2005),

Α. έχοντας επίγνωση της διαρκούς ανάγκης των πολιτών της Ευρώπης να προστατεύονται από τους κινδύνους που συνδέονται με τρομοκρατικές επιθέσεις (όπως πυρηνικές, ραδιολογικές, χημικές και βιολογικές επιθέσεις σε δημόσιους χώρους κλπ) αλλά επίσης με φυσικές καταστροφές (όπως σεισμοί, πλημμύρες, πυρκαγιές, δασικές πυρκαγιές), με τεχνολογικές καταστροφές (όπως το Σεβέζο, θαλάσσιες καταστροφές, ατυχήματα στον τομέα των μεταφορών), καθώς και με κρίσεις ιατρικής φύσεως και άλλες (π.χ. πανδημίες), στο πλαίσιο μίας ολοκληρωμένης ευρωπαϊκής στρατηγικής, δεδομένου ότι τέτοιου είδους γεγονότα όχι μόνον έχουν μέγιστες διασυνοριακές συνέπειες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά καθιστούν επίσης αναγκαίο για τα κράτη μέλη να επιδείξουν αλληλεγγύη μεταξύ τους και ως εκ τούτου να θέσουν σε ισχύ ένα συνεπές και διαλειτουργικό σύστημα ανταπόκρισης,

[1] ΕΕ C 76 E, 25.3.2004, σ. 382.

Β. επισημαίνοντας ότι μία αποτελεσματική στρατηγική πρέπει να εστιάζει τόσο στην ετοιμότητα (εκτιμήσεις κινδύνων και απειλών για τις υποδομές ζωτικής σημασίας, ενισχυμένα μέτρα ασφαλείας, προώθηση κοινών προδιαγραφών ασφαλείας και ανταλλαγές εμπειρογνωμόνων, προώθηση συντονισμού και συνεργασίας σε επίπεδο ΕΕ) όσο και στη διαχείριση των συνεπειών επιθέσεων και καταστροφών (ανταλλαγή τεχνογνωσίας και πείρας, αναπτύξεις σεναρίων και εκπαιδευτικές ασκήσεις, μηχανισμοί ταχείας προειδοποίησης και πολιτικής προστασίας),

Γ. θεωρώντας ότι, ειδικά στην περίπτωση της τρομοκρατίας, όταν η πρόληψη και η αποτροπή αποτυγχάνουν και συμβαίνει η επίθεση, μόνο ένα καλά οργανωμένο και αποτελεσματικό σύστημα αντίδρασης μπορεί να εγγυηθεί μία ταχεία επιστροφή στην ομαλότητα· μόνο αυξάνοντας τις εξειδικευμένες ικανότητες, συνεργαζόμενοι στενά, συνενώνοντας τους πόρους, διασφαλίζοντας εκτιμήσεις των κινδύνων, ενημέρωση, κατάρτιση, επικοινωνίες, ανάλυση προ και μετά των καταστροφών, εξασφαλίζοντας μία άμεση αποκατάσταση στην κανονικότητα και, τέλος, αυξάνοντας τη χρηματοδότηση, μπορούν τα κράτη μέλη και η ΕΕ να είναι καλύτερα προετοιμασμένοι για την προστασία των πολιτών, όταν συμβεί μία καταστροφή εντός και εκτός της Ένωσης, με πραγματικές ή επικείμενες συνέπειες στους πολίτες της ΕΕ,

Δ. επισημαίνοντας ότι οι υποδομές ζωτικής σημασίας στην ΕΕ διασυνδέονται και αλληλοεξαρτώνται σε ολοένα μεγαλύτερο βαθμό, γεγονός που τις καθιστά περισσότερο ευάλωτες στη διάλυση και την καταστροφή,

Ε. αναγνωρίζοντας ότι η προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας απαιτεί μία σταθερή, συνεργατική εταιρική σχέση μεταξύ των κατόχων και των διαχειριστών αυτών των υποδομών και των αρχών των κρατών μελών· επισημαίνοντας ότι η ευθύνη της διαχείρισης των κινδύνων στο πλαίσιο υλικών μέσων, αλυσίδων εφοδιασμού, τεχνολογιών πληροφοριών και δικτύων επικοινωνιών εναπόκειται κυρίως στους κατόχους και τους διαχειριστές, αλλά ότι η ΕΕ θα πρέπει να επιδιώξει να στηρίξει τον τομέα και τα κράτη μέλη σε όλα τα επίπεδα δημόσιας εξουσίας, σεβόμενη ταυτόχρονα τις μεμονωμένες εντολές και αρμοδιότητες,

1. Απευθύνει τις ακόλουθες συστάσεις στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο:

   (α) να εφαρμόσουν πλήρως την πρόταση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τη σύναψη μίας «ολοκληρωμένης συμφωνίας διαχείρισης κρίσεων της ΕΕ» ως βασικού στοιχείου ενίσχυσης των δεσμών μεταξύ των πολιτών και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και ενδυνάμωσης της αλληλεξάρτησης και της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών·

   (β) να διασφαλίσουν ότι μία ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή στρατηγική θα καλύπτει ιδιαίτερα την απειλή για τις υποδομές ζωτικής σημασίας, των οποίων η διάλυση ή η καταστροφή θα είχε σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία, την ασφάλεια, την προστασία ή την οικονομική ευημερία των πολιτών, και να θεσπίσουν μία εναρμονισμένη μέθοδο της ΕΕ, ούτως ώστε τα κράτη μέλη και οι φορείς να μπορούν, μέσω κοινών προδιαγραφών και οργανώσεων και προσώπων επιφορτισμένων με την ασφάλεια: να καθορίζουν τις υποδομές ζωτικής σημασίας, να αναλύουν την ευπάθεια και την αλληλεξάρτηση και, συνεπώς, τις διασυνοριακές επιπτώσεις των κρίσεων και να

διενεργούν σχετικές εκτιμήσεις απειλών· και να επινοούν λύσεις για την προστασία των υποδομών και την ετοιμότητα αντιμετώπισης όλων των πιθανών κινδύνων·

(γ) με αυτό το σκεπτικό, να θεσπίσουν, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής και έγκρισης του Κοινοβουλίου, ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας (EPCIP)· το εν λόγω πρόγραμμα θα πρέπει να χρηματοδοτείται επαρκώς από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης· τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, τα στοιχεία, τους ανθρώπινους και υλικοτεχνικούς πόρους που απαιτούνται για την επιτυχία των διαφόρων σταδίων του προγράμματος·

(δ) να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι το EPCIP θα πρέπει να θεωρείται από τις νομίμως εξουσιοδοτημένες υπηρεσίες των κρατών μελών και τις αρμόδιες για τους εθνικούς μηχανισμούς πολιτικής προστασίας συμπληρωματικό του εθνικού σχεδιασμού και της ευαισθητοποίησης του κοινού· ότι η επιτυχία του EPCIP θα πρέπει να εκτιμάται ανεξάρτητα και σύμφωνα με ειδικά πρότυπα· και ότι, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο θα πρέπει να θεσπίσει το EPCIP μέσω ενός αναγνωρίσιμου και επιτεύξιμου χρονοδιαγράμματος σταδιακής εφαρμογής συγκεκριμένων και σαφώς καθορισμένων βημάτων και στόχων· και να αναγνωρίσουν ότι, για να είναι επιτυχές, ένα ευρωπαϊκό δίκτυο πληροφόρησης έγκαιρης προειδοποίησης για τις υποδομές ζωτικής σημασίας θα πρέπει να συμβάλλει στην παροχή ερεθισμάτων για ανταλλαγή πληροφοριών για κοινές απειλές και σημεία αμοιβαίας ευπάθειας και εφευρίσκοντας κατάλληλα μέτρα και στρατηγικές μετριασμού των κινδύνων, στηρίζοντας την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας·

(ε) να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι:
- πρέπει να δημιουργηθεί ένα ευρωπαϊκό σύστημα ανάλυσης κινδύνων, ούτως ώστε να διασφαλιστεί η διαλειτουργικότητα·
- όλες οι σχετικές αρχές σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο που ανταλλάσσουν πληροφορίες ζωτικής σημασίας θα πρέπει να διασυνδέονται επαρκώς·
- οι σχετικές πληροφορίες θα πρέπει να τυγχάνουν ακριβούς, αξιόπιστης και, αν είναι απαραίτητο, εμπιστευτικής διαχείρισης, ανεξαρτήτως πηγής (στρατιωτικές ή πολιτικές υπηρεσίες πληροφοριών, αστυνομική συνεργασία), αν και σε αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να διασφαλίζεται πάντα ο κατάλληλος κοινοβουλευτικός έλεγχος·
- είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί εντός της Επιτροπής ένα ευρωπαϊκό σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης κρίσεων, για να διασυνδέσει τα υπάρχοντα ευρωπαϊκά, εθνικά και διεθνή εξειδικευμένα συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης εκτάκτων αναγκών, ούτως ώστε όλες οι σχετικές πληροφορίες που ενδεχομένως απαιτούν δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο να μπορούν να ανταλλάσσονται αποτελεσματικά μέσω ενός κεντρικού δικτύου (ARGUS)·
- θα ήταν φρόνιμο να υπάρχει συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN), όταν δεν υφίστανται τομεακές προδιαγραφές ή όταν δεν έχουν ακόμη θεσπισθεί διεθνή πρότυπα·

(στ) να διασφαλίσουν ότι το EPCIP :

- βρίσκεται υπό συνεχή κοινοβουλευτικό έλεγχο σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, ιδίως όσον αφορά τις πτυχές που επηρεάζονται από αδυναμίες ή έλλειψη πόρων·
- αποτελεί βασικό στοιχείο μελλοντικών εξελίξεων σε επίπεδο ηπείρου και σε παγκόσμιο επίπεδο[1]·

(ζ) να βελτιώσουν, ως συμπληρωματικό μέτρο, τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλληλεγγύης (για παρεμβάσεις εντός της Ένωσης) και της ECHO (για εξωτερικές παρεμβάσεις)·

(η) να αναλάβουν την πρόταση που έγινε στο προαναφερθέν ψήφισμα για τη θέσπιση μίας Ευρωπαϊκής Δύναμης Πολιτικής Προστασίας, ομάδες της οποίας θα παρεμβαίνουν σε γεγονότα όπως η πρόσφατη καταστροφή του τσουνάμι, και οι οποίες θα φέρουν ένα κοινό έμβλημα, ούτως ώστε να αυξηθεί η προβολή της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης·

(θ) να ενισχύσουν την κοινωνική εταιρική σχέση συντονίζοντας τις ΜΚΟ, την κοινωνία των πολιτών και τις τοπικές αρχές·

(ι) να διασφαλίσουν ότι οι προειδοποιήσεις, οι συστάσεις και τα ενημερωτικά σημειώματα, που εκδίδονται για να βοηθήσουν το κοινό και τους συμμέτοχους του ιδιωτικού τομέαν να προστατεύσουν τα συστήματα καίριων υποδομών, καθώς και οιεσδήποτε προειδοποιήσεις και συστάσεις που απευθύνονται στο ευρύτερο κοινό στο πλαίσιο εκτάκτων αναγκών πολιτικής προστασίας, θα σχεδιάζονται έτσι ώστε να είναι οι απαραίτητες και ενδεδειγμένες, ούτως ώστε να μην διαταράσσεται αδίκως η καθημερινή ζωή των πολιτών και των επιχειρήσεων και να μην δημιουργείται περιττός φόβος ή ανασφάλεια στον πληθυσμό·

(ια) να διασφαλίσουν τον σεβασμό στο δικαίωμα προστασίας του ιδιωτικού βίου, ώστε οι καταναλωτές και οι φορείς να εμπιστεύονται ότι οι πληροφορίες θα τυγχάνουν εμπιστευτικής, ακριβούς και αξιόπιστης διαχείρισης και ότι οι διαβαθμισμένες επιχειρηματικές πληροφορίες θα έχουν την ενδεδειγμένη μεταχείριση και θα προστατεύονται από τη μη εγκεκριμένη χρήση και διάδοση·

(ιβ) να διασφαλίσουν ότι ταυτόχρονα θα σχεδιαστεί ένα ευρωπαϊκό σύστημα προστασίας και διατήρησης των στοιχείων το συντομότερο δυνατόν, με σχετικούς κανόνες που θα εφαρμόζονται αυστηρά, συμπεριλαμβανομένου του τομέα υπηρεσιών πληροφοριών, και ότι θα εγγυάται την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών·

(ιγ) να διασφαλίσουν ότι οι εκπαιδευτικές ασκήσεις για την ενίσχυση των ικανοτήτων πολιτικής προστασίας και προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας της Ένωσης θα καλύπτουν πραγματικά και σύγχρονα σενάρια, αντλώντας από την εμπειρία και την εμπειρογνωμοσύνη κατάλληλων ειδικών στον τομέα της πολιτικής προστασίας και της προστασίας υποδομών ζωτικής σημασίας (π.χ. εμπειρογνώμονες πολιτικής προστασίας και προστασίας υποδομών ζωτικής σημασίας και σενάρια από τους

[1] Βλ.την πρόταση για μεταρρύθμιση της στρατηγικής σχετικά με την πολιτική προστασία από χημικές, βιολογικές, ραδιολογικές και πυρηνικές απειλές σε επίπεδο ΟΗΕ.

Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004)·

2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει την παρούσα σύσταση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο Συμβούλιο και, προς ενημέρωση, στην Επιτροπή.

28.1.2005

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ B6-0085/2005

σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού

του Σταύρου Λαμπρινίδη

εξ ονόματος της ομάδας PSE

σχετικά με την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη Συνθήκη Ευρατόμ και τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με την οποία (Άρθρο 29) «στόχος της Ένωσης είναι να παρέχει στους πολίτες υψηλό επίπεδο προστασίας εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης»,

– έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας, η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2003, και η οποία εκθέτει την ανάγκη να αναπτυχθεί μια συνεκτική προσέγγιση στον τομέα αυτόν προκειμένου να αντιμετωπισθεί κάθε απειλή προς την Ένωση, είτε είναι εξωτερικής είτε εσωτερικής φύσεως,

– έχοντας υπόψη το Πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 5 Νοεμβρίου 2004 και ενημερώθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με το ειδικό ζήτημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού του,

A. έχοντας επίγνωση ότι, σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο, συνεχίζει να αυξάνεται η υποστήριξη των ευρωπαίων πολιτών στο αίτημα για ισχυρότερη και ασφαλέστερη Ευρωπαϊκή Ένωση, και ότι τα θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη της ΕΕ ενδέχεται να χρειαστεί να αντιδράσουν συντονισμένα και αποτελεσματικά, ιδίως σε κρίσεις που θα μπορούσαν να έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις,

B. υπενθυμίζοντας ότι, σύμφωνα με το πρόγραμμα της Χάγης, «…η αποτελεσματική διαχείριση των διασυνοριακών κρίσεων εντός της ΕΕ απαιτεί όχι μόνο την ενίσχυση των ισχυουσών δράσεων για την πολιτική προστασία και τις υποδομές ζωτικής σημασίας αλλά επίσης την αποτελεσματική αντιμετώπιση της δημόσιας τάξης και των πτυχών ασφαλείας αυτών των κρίσεων… Ως εκ τούτου το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συνάψουν… μία ολοκληρωμένη συμφωνία διαχείρισης κρίσεων της ΕΕ… η οποία θα εφαρμοστεί το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 2006. Η εν λόγω συμφωνία θα πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα ζητήματα: την περαιτέρω εκτίμηση των ικανοτήτων των κρατών μελών, δημιουργία αποθεμάτων, κατάρτιση, κοινές ασκήσεις και επιχειρησιακά σχέδια για τη διαχείριση μη στρατιωτικών κρίσεων»,

Γ. εκτιμώντας ότι επιβάλλεται, με βάση την εμπειρία των κρατών μελών και τις υφιστάμενες επιχειρησιακές τους δομές:

- να δρομολογηθεί ένα διαρθρωμένο πολυετές ερευνητικό πρόγραμμα για την ανίχνευση και ανάλυση των αδυναμιών των εθνικών και ευρωπαϊκών υποδομών σε σχέση με την αντιμετώπιση κρίσεων που δημιουργούνται από φυσικές ή ανθρωπογενείς αιτίες,
- να καθορισθεί ένα ευρωπαϊκό σύστημα ανάλυσης κινδύνων,
- να επιτευχθεί η συμμετοχή όλων των αρμόδιων αρχών σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, με την ανταλλαγή πληροφοριών ζωτικής σημασίας,
- να υπάρξει μόνιμος σύνδεσμος μεταξύ Συμβουλίου και Επιτροπής για την ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών, ανεξαρτήτως πηγής (στρατιωτικές ή πολιτικές υπηρεσίες πληροφοριών, αστυνομική συνεργασία),
- να δημιουργηθεί εντός της Επιτροπής ένα ευρωπαϊκό σύστημα αντιμετώπισης κρίσεων που θα διασυνδέει τα υφιστάμενα ευρωπαϊκά και διεθνή ειδικευμένα συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης για καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, έτσι ώστε όλες οι σχετικές πληροφορίες που απαιτούν δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο να ανταλλάσσονται ή να καταγράφονται σε κεντρικό σύστημα (ARGUS)·

1. απευθύνει στο Συμβούλιο τη σύσταση να ορίσει, σε συνεργασία με το Κοινοβούλιο, τη μελλοντική ευρωπαϊκή στρατηγική για την αντιμετώπιση διασυνοριακών κρίσεων, την ενίσχυση της προστασίας υποδομών ζωτικής σημασίας, την ενίσχυση των υφιστάμενων μέτρων πολιτικής προστασίας και την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων δημόσιας τάξης και ασφάλειας·

2. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έως τον Δεκέμβριο του 2005 μια οργανική πρόταση που να εκθέτει τα διάφορα στάδια υλοποίησης αυτής της στρατηγικής·

3. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει την παρούσα σύσταση στο Συμβούλιο και, προς ενημέρωση, στην Επιτροπή.